

на, четыры левгы отдалеченъ и ще пристане въ Лудовиково-то пристанище на утрѣ по пладне, ако слѣдъ владычествующа-та тишина повѣше благопріятный вѣтръ. Истый лоцманъ вручи губернатору писма-та, кои-то той корабъ бѣ донесалъ изъ Франція. Между тѣхъ имаше едно за госпожа Латуръ, писано своеручно отъ Виргинія. Павель го грабна той часъ, цѣлуна го съ восторгъ, положи го въ нѣдра-та си и затечеса камъ жилище-то. Като видѣ отъ далеко, какъ домашни-те му чекаха негово-то возвращеніе верху брега съ Богомъ, возвыши писмото на воздуха, безъ да може да продума; и той часъ вси-те ся собраха у госпожа Латурны за да чуютъ като ще ся прочете. Виргинія обявляваше на майка си какъ много злоправны постуоцы пострадала отъ баба си, която поискала да я ужени наслѣственно, послѣ я лишила отъ наслѣдство-то, и наконецъ я праца назадъ въ Французскій островъ въ едно таково время, кое-то не ѝ опрости да дойди освень въ бурно-то годишно время.

“ Всеуе, казуваше, опытувахъ да я преклоня като ѝ наумѣвахъ пейный сродничій долгъ
“ камъ тебе майка ми, и ваше-то вольно обхожд-